

บทความแนะนำการปฏิบัติงาน

เรื่อง การจัดซื้อจัดจ้าง

สรุปสาระสำคัญ

พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุ

ภาคีรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

ลำดับที่ ๒๗ ประเด็น : การยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้าง

“มาตรา ๖๗ ก่อนลงนามในสัญญา หน่วยงานของรัฐอาจประกาศยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้างที่ได้ดำเนินการไปแล้วได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) หน่วยงานของรัฐไม่ได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณที่จะใช้ในการจัดซื้อจัดจ้างหรือเงินงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอที่จะจัดซื้อจัดจ้างนั้นต่อไป

(๒) มีการกระทำที่เข้าลักษณะผู้ยื่นข้อเสนอที่ชนะการจัดซื้อจัดจ้างหรือที่ได้รับการคัดเลือกมีผลประโยชน์ร่วมกัน หรือมีส่วนได้เสียกับผู้ยื่นข้อเสนอรายอื่น หรือขัดขวางการแข่งขันอย่างเป็นธรรมหรือสมยอมกันกับผู้ยื่นข้อเสนอรายอื่นหรือเจ้าหน้าที่ในการเสนอราคา หรือส่อว่ากระทำการทุจริตอื่นใดในการเสนอราคา ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(๓) การทำการจัดซื้อจัดจ้างต่อไปอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐหรือกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

(๔) กรณีอื่นในทำนองเดียวกับ (๑) (๒) หรือ (๓) ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้างตามวรรคหนึ่งเป็นเอกสิทธิ์ของหน่วยงานของรัฐ ผู้ยื่นข้อเสนอในการจัดซื้อจัดจ้างที่ถูกยกเลิกนั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ จากหน่วยงานของรัฐไม่ได้

เมื่อมีการยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้าง ให้หน่วยงานของรัฐแจ้งให้ผู้ประกอบการซึ่งมารับหรือซื้อเอกสารเชิญชวนทุกรายการทราบถึงเหตุผลที่ต้องยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้างครั้งนั้น

ในกรณีที่มีหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ยื่นข้อเสนอตั้งแต่สองรายขึ้นไป มิให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐนั้นมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือมีส่วนได้ส่วนเสียกับหน่วยงานของรัฐอื่นตาม (๒)

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในระบบเครือข่ายสารสนเทศของกรมบัญชีกลางและของหน่วยงานของรัฐตามวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนด และให้ปิดประกาศโดยเปิดเผย ณ สถานที่ปิดประกาศของหน่วยงานรัฐนั้น ในการนี้ หน่วยงานของรัฐจะเผยแพร่ประกาศดังกล่าวโดยวิธีการอื่นด้วยก็ได้”

สรุปเนื้อหา : การยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้าง (มาตรา ๖๗)

ก่อนลงนามในสัญญาหน่วยงานของรัฐอาจประกาศยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้างที่ได้ดำเนินการไปแล้วได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

๑. ไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณ หรืองบประมาณไม่เพียงพอ

๒. มีการกระทำที่เข้าลักษณะผู้ยื่นข้อเสนอที่ชนะหรือที่ได้รับการคัดเลือกมีผลประโยชน์ร่วมกัน หรือมีส่วนได้เสียกับผู้เสนอรายอื่น หรือขัดขวางการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม หรือสมยอมการเสนอราคา หรือส่อว่ากระทำการทุจริต

๓. การทำการจัดซื้อจัดจ้างต่อไปอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐหรือกระทบต่อประโยชน์ของสาธารณะ

๔. กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“การยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้างตามวรรคหนึ่งเป็นเอกสิทธิ์ของหน่วยงานของรัฐ ผู้ยื่นข้อเสนอในการจัดซื้อจัดจ้างที่ถูกยกเลิกนั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ จากหน่วยงานของรัฐไม่ได้ เมื่อมีการยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้าง ให้หน่วยงานของรัฐแจ้งให้ผู้ประกอบการซึ่งมารับหรือซื้อเอกสารเชิญชวนทุกรายการทราบถึงเหตุผลที่ต้องยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้างครั้งนั้น

ในกรณีที่มีหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ยื่นข้อเสนอตั้งแต่สองรายขึ้นไป มิให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐนั้นมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือมีส่วนได้เสียกับหน่วยงานของรัฐอื่นตาม (๒)

ติดตามสรุปสาระสำคัญ : พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาคีรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่อฉบับหน้า

ผู้รวบรวม : นางสาวมณี หัสสุ

ผู้จัดส่ง/เผยแพร่ : นางสาวสกุลทิพย์ แรงราย

กลุ่มตรวจสอบภายใน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
เอกสารเผยแพร่และแนะนำงานตรวจสอบภายใน
ฉบับที่ ๘ /ปีงบประมาณ ๒๕๖๑

“เอกสารเผยแพร่และแนะนำงานตรวจสอบภายใน”
จัดทำขึ้นเพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
บทความเชิงวิชาการด้านการตรวจสอบภายในกิจกรรม
ต่าง ๆ ที่หน่วยรับตรวจพึงดำเนินการ ตลอดจนเผยแพร่
ผลงาน และกิจกรรมของกลุ่มตรวจสอบภายใน ในการ
พัฒนางานตรวจสอบภายใน หากท่านใดมีข้อติชมหรือ
ต้องการแสดงความคิดเห็นหรือปัญหาเกี่ยวกับงาน
ตรวจสอบภายใน
โปรดติดต่อโทรศัพท์ ๐ ๒๒๕๕ ๑๘๓๐
E-Mail: iau.iad@dstd.go.th
เว็บไซต์กลุ่มตรวจสอบภายใน
Facebook ผ่านหน้าหลักของเว็บไซต์กลุ่มตรวจสอบภายใน
หรือ www.facebook.com/DSD.Internalaudit

ในฉบับ

บทความแนะนำการปฏิบัติงาน เรื่อง การจัดซื้อจัดจ้าง
บทความเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อเสริมสร้าง
ธรรมาภิบาลป้องกันและลดความเสี่ยงในการเกิดการทุจริต
และประพฤติมิชอบ “คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ
พิจารณาความรับผิดทางแพ่ง”

“คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง”

เรื่องเสรีจที่ สรพ. ๖๔/๒๕๕๖

สำนวนเลขที่ ๑๕/๕๓/๒๕๕๖

ประเภทสำนวน ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ (การเงิน การคลัง)

เรื่อง ส่วนราชการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการไม่เป็นไปตามระเบียบ

สรุปข้อเท็จจริง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ได้ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๖ ของสำนักงาน พบว่า มีการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมโครงการรณรงค์ A. เป็นเท็จ คิดเป็นเงิน ๙๑,๐๖๙ บาท และมีการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเป็นเท็จ คิดเป็นเงินจำนวน ๓๓,๑๒๒ บาท เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายคิดเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๑๒๔,๑๙๑ บาท

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง :

๓) นาง ท. ขณะดำรงตำแหน่งนักวิชาการ ๖ว ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเรื่องการจ่ายเงินโครงการ A. ทั้งเป็นลายลักษณ์อักษร และด้วยวาจา และทำหน้าที่รวบรวมเอกสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินดังกล่าว โดยการหักล้างเงินยึดตามรายละเอียดของโครงการดังกล่าวระบุว่า ค่าอาหารกลางวันจำนวน ๑,๒๐๐ คน ๑ มื้อ เป็นเงินจำนวน ๗๒,๐๐๐ บาท ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม จำนวน ๑,๒๐๐ คน ๒ มื้อ เป็นเงินจำนวน ๓๖,๐๐๐ บาท และค่ายานพาหนะสำหรับเกษตรกร จำนวน ๑,๒๐๐ คน เป็นเงินจำนวน ๙๖,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๒๐๔,๐๐๐ บาท ทั้งที่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าในการฝึกอบรมตามโครงการ A. เจ้าหน้าที่สำนักงานและผู้เข้าร่วมอบรมรวม ๑๒ อำเภอ ส่วนใหญ่ไม่ได้รับประทานอาหารกลางวัน ถ้าได้รับประทานอาหารจะเป็นอาหารกล่อง ราคาประมาณ ๒๐ - ๒๕ บาท และส่วนใหญ่ไม่ได้รับประทานของว่าง ถ้าได้รับประทานจะเป็นซาลาเปา ไม่มีใครได้รับแซนวิชแต่ได้รับน้ำดื่มและน้ำส้มเกร็ดหิมะบ้าง จึงเห็นว่า การเบิกจ่ายเงินเป็นค่าอาหารกลางวัน ที่ส่งจากร้านนางสาว น. ผู้รับเหมาทำอาหารจำนวน ๕๐๐ กล่อง ๆ ละ ๒๕ บาท เป็นเงินจำนวน ๑๒,๕๐๐ บาท ค่าอาหารว่าง

ที่นาง ท. ส่งเป็นซาลาเปาจากร้านซาลาเปาอ่องเต้จำนวน ๕๐๐ ลูก ๆ ละ ๕ บาท เป็นเงินจำนวน ๒,๕๐๐ บาท น้ำแข็ง น้ำเปล่าเป็นขวดเป็นแก้วจากร้านนาย C. เป็นเงินจำนวน ๕,๑๐๐ บาท และค่ายานพาหนะเป็นเงิน ๙๕,๕๐๐ บาท รวมค่าอาหารกลางวัน ค่าอาหารว่าง ค่าเครื่องดื่ม และค่ายานพาหนะเป็นเงินจำนวน ๑๑๕,๖๐๐ บาท ซึ่งไม่เป็นไปตามรายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่ายตามโครงการดังกล่าว และในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ สำนักงานส่งเงินคืนผู้เข้าอบรมที่เบิกซ้ำกับหน่วยงานอื่นจำนวน ๗ ราย เป็นเงินจำนวน ๑,๑๙๐ บาท ดังนั้นจึงเหลือเงินค่าใช้จ่ายที่ต้องนำส่งคืน เป็นเงินจำนวน ๘๗,๒๑๐ บาท (๒๐๔,๐๐๐ - ๑๑๕,๖๐๐ - ๑,๑๙๐) พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหาย จึงให้นาง ท. รับผิดชอบในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๓๕ ของเงินจำนวน ๘๗,๒๑๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๓๐,๕๒๓.๕๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๑.๒ การเบิกค่าใช้จ่าย Cut Out พร้อมติดตั้งและรื้อถอนขนาด ๔.๘ X ๑๔.๔ เมตร จำนวน ๑ ป้าย ในราคาสูงกว่าที่ควรจะเป็นจำนวน ๓,๘๕๙ บาท

ข้อเท็จจริงปรากฏว่านาง ก. ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๕ มีหน้าที่จัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินและทำหน้าที่ในการจัดหาพัสดุ ตามโครงการ A. ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยนาง ก. นำสเปกจัดทำ Cut Out ไปให้ร้าน A. กับร้าน B. นาง ก. จึงตกลงราคาจ้างกับ A. ต่อมาเมื่อผู้รับจ้างได้จัดทำป้ายเสร็จสิ้นแล้ว นาง ก. จึงทำใบตรวจรับงานจ้างและนำไปให้คณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง เพื่อตรวจสอบ จากนั้นนาง ก. ได้ทำฎีกาเบิกจ่ายเงิน ซึ่งตามรายละเอียดค่าจัดทำป้าย Cut Out โครงการ A. จำนวน ๑ ป้าย พร้อมติดตั้งรื้อถอนระบุเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท แต่ผลการตรวจสอบสืบสวนของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ปรากฏข้อเท็จจริงว่านาย ว. ช่างโยธา ๔ ได้ประมาณการค่าจัดทำตามรายละเอียดของสำนักงาน คิดเป็นเงินจำนวน ๒๖,๑๔๑ บาทจึงเป็นการ

จัดทำป้าย Cut Out ในราคาสูงกว่าที่ควรจะเป็นจำนวน ๓,๘๕๙ บาท (๓๐,๐๐๐ - ๒๖,๑๔๑) พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหาย จึงให้นาง ก. รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจำนวน ๓,๘๕๙ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนาย ส. หัวหน้าสำนักงานและนาง ข. เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ ปีงบประมาณ ๒๕๔๖ โดยไม่ถูกต้อง เป็นเงินจำนวน ๓๓,๑๒๒ บาท

๒.๑) การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนาย ส. หัวหน้าสำนักงาน เป็นเงินจำนวน ๑๔,๕๒๒ บาท

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อปีงบประมาณ ๒๕๔๖ สำนักงาน ได้มีการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางของ นาย ส. เป็นค่าน้ำมันเชื้อเพลิง และค่าที่พักซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ได้ตรวจสอบแล้วพบว่า จากรายละเอียดการเบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์ ปีงบประมาณ ๒๕๔๖ โดยเปรียบเทียบจากบันทึกการใช้รถยนต์กับการเบิกน้ำมันเชื้อเพลิงจริง พบว่า น้ำมันเชื้อเพลิงที่เบิกมากกว่าระยะทางที่ใช้รถยนต์ เนื่องจากสำนักงานเกษตรจังหวัดไม่จัดให้มีระบบการควบคุมการใช้รถยนต์ของทางราชการและการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงไม่ระบุจำนวนลิตรที่อนุมัติให้ไปเติม จากการตรวจสอบปรากฏว่ามีการนำรถยนต์ของทางราชการเดินทางไปจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๕ ครั้ง เบิกค่าน้ำมันเป็นเงินจำนวน ๓,๐๑๒ บาท และเดินทางไปกรุงเทพฯ จำนวน ๗ ครั้ง เบิกค่าน้ำมันเป็นเงินจำนวน ๕,๓๑๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๘,๓๒๒ บาท (๓,๐๑๒ + ๕,๓๑๐) ซึ่งในวันที่เดินทางไปราชการและพักค้างปฏิบัติราชการอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่และกรุงเทพมหานครดังกล่าว กลับมีการสั่งเติมน้ำมันที่ปั๊ม โดยนาย ส. เป็นผู้สั่งจ่ายในใบสั่งจ่ายน้ำมัน...ติดตามรายละเอียดในฉบับต่อไป ➡